

OŻALEĆ (2) *vb pf*

ożalec (1), **ożelec** (1); ożalec *BierEz*; ożelec *KlonŻal*.

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w o-); -za- (1), [-żâ-].

fut 1 pl ożelejemy (1). ◇ praet 3 sg m ożałł (1). ◇ [plusq 3 sg m był ożałł. f była ożelała.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Oplakać kogoś, pocieszyć się po czyjejs stracie:

*ożalec kogo (G) (2): Wdowiec gdy żony ożałł/ Izby zaśię w małżeństwie stał: Z wdowamełtá fie poľlubiał/ Obádwałtá wlporna byłá. BierEz P; Iáko my ciebie płáčzem łzczodrym oblewamy/ Choć fię ielzcze w ftrumienie wždy nie rosplywamy. Nie ozeleiemy cię IANIE KOCHANOVVSKI *KlonŻal* B2; [Iedná młoda łásiada/ ktora też po miłym mężu wdową byłá/ á niedawno go byłá ozelála/ poiawfzy młodego. tá rzekła *HistFort* C7v].*

[*ożalać po kim*: Potym prágnął Dawid krol wyniść do Awfzalóná/ bo był ożałł po Amnonie [*consolatus fuerat super Amnon*] poniewafz vmarł *BudBib* 2.Reg 13/39 (*Linde*).]

Synonim: oplakać.

Formacje współrdzenne cf ŻAŁOWAĆ.

EW